

روش پیروزی قیام مردمی

هرچه باعث ضعیف تر شدن سرکوبگران شود باعث قویتر شدن ما میشود .

۱- آسیب های اقتصادی

۲- ساماندهی نیروهای مردمی

۳- تصرف نقاط مهم و استراتژیک

آسیب های اقتصادی به نظام جمهوری اسلامی :

از بین بردن درآمدهای حکومت از راه های مختلف برای تضعیف آنها

الف : خالی کردن حساب های بانکی توسط مردم

ب : نپرداختن قبض های مختلف مانند جریمه، مالیات ها، بیمه، آب، برق، گاز، تلفن و.....

پ : خروج سرمایه از بورس

ت : انجام معاملات بصورت نقدی تا با انجام نشدن تراکنش های بانکی مانع از کسب درآمد

دولت از این تراکنش ها (که مبلغ قابل توجهی از درآمد های دولت را شامل میشود) شوند.

ث : کمک های نقدی و کالایی به کارگران برای اعتصاب های یکپارچه و سراسری در صنف

های مختلف بخصوص ؛ بخش های نفت ، گاز، پتروشیمی و صنایع مادر همچون آهن و فولاد .

همچنین خودروسازی های مختلف و کارخانه بزرگ . برای عملی کردن اعتصابات میتوان با

تشکیل کارگروه های زیاد در مناطق مختلف با استفاده از رمز ارز های دیجیتالی همچون تتر

پول ها را به کیف پول دیجیتال افراد معتمد واریز کرد تا آنها پول هارا تبدیل به ریال کرده یا

در صورت قبول فروشندگان با همان ارز دیجیتال مستقیما از آنها خرید ملزومات زندگی

کارگران انجام شود و آنها بتوانند به اعتصابات پیوسته و دستگاه پولسازی رژیم را فلج کنند .

باید تعداد افراد زیاد باشد تا مبلغ پول ها کلان نباشد و ایجاد حساسیت برای صرافی ها یا رژیم

نکند.

ج : خرید نکردن از فروشگاه های زنجیره بزرگ که مالک آن ارکان دولتی هستند
افق کورش - اتکا - رفاه - میهن - کاله - پگاه - جانبو - هفت - شهروند و....

چ : عدم استفاده و خرید نکردن از سایت ها یا اپلیکیشن های مجازی دولتی
دیجی کالا - اسنپ - تپسی - رویکا - ای گپ - اپ - ناپ - بله (بانک ملی) و.....

ح : خرابکاری و اخلال در سیستم های درآمد زای دولت توسط نیروهای مردمی برای محروم کردن آنها از وصول این درآمدها .

ساماندهی نیروهای مردمی در برابر سرکوبگران:

مهمترین اصول برای ساماندهی نیروهای مردمی :

تیمی عملکردن افراد است

تقسیم کار

پخش شدن در سطح شهر یا منطقه مورد نظر

ارتباط رمزی اعضای تیم با یکدیگر برای آگاهی از روند عملیات

تیمی عمل کردن :

هر تیم ممکن است از چند نفر یا چند دسته با تخصص های مختلف و وسایل مورد نیاز تشکیل شده باشد .

۱- فرد یا دسته ای که دوربین های نظارتی را کور یا تخریب میکنند .

برای انجام این کار حداقل سه نفر مورد نیاز است فرد اول برای انجام کار ، فرد دوم

برای فیلمبرداری و فرد سوم برای دیده بانی .

در بدنه ستونی که دوربین به آن متصل شده است دریچه ای وجود دارد که از انجا میتوان

سیم برق و اینترنت و کابل های اتصالی دیگر دوربین را مشاهده نمود . به راحتی با یک پیچ

گشتی یا دیلم کوچک باز میشود ؛ بعد از باز کردن میتوان با کوکتل یا مواد آتش زا کل سیم

کشی را سوزانده و دوربین ها را برای مدت بسیار طولانی از کار انداخت .

پی نوشت اول : قبل از کار باید دو یا سه شب محل انجام را به صورت غیر محسوس شناسایی کرده تمام راه های آن منطقه را بررسی کنید همچنین در هنگام عملیات صورت های خود را بپوشانید.

پی نوشت دوم : به یاد داشته باشید که این بسیار مهم و حیاتی است که چشم نیروی سرکوب را کور کنید تا مبارزان با خیال راحت تر بتوانند شعار نویسی یا مبارزه میدانی کنند و همچنین سرکوب گران اشراف کمتری به خیابان ها و مناطق مختلف داشته باشند . پی نوشت سوم : فیلم ها را در فضای مجازی و رسانه های دیگر پخش کنند تا باعث دادن روحیه به افراد دیگر و همچنین یادگیری دیگر گروه ها شوند .

۲-دسته ای که شعار نویسی میکند .

شعار نویسی عملی است که حتما باید بصورت تیمی انجام شود . حداقل سه نفر مورد نیاز بوده که فرد اول شعار بنویسد ، فرد دوم فیلمبرداری کند و فرد سوم مراقب و دیده بان باشد تا کار بصورت کاملا کم خطر انجام پذیرد .

پی نوشت اول : قبل از کار باید دو یا سه شب محل انجام را به صورت غیر محسوس شناسایی کرده تمام راه های آن منطقه را بررسی کنید .

پی نوشت دوم : به یاد داشته باشید که همه ما باید تلاش کنیم که گرفتار نشده و بتوانیم کارهای بیشتری انجام دهیم پس علاوه بر احتیاط و مراقبت محیط در هنگام عملیات با استفاده از ماسک صورت خود را بپوشانید .

پی نوشت سوم : فیلم ها را در فضای مجازی و رسانه های دیگر پخش کنند تا باعث دادن روحیه به افراد دیگر و همچنین یادگیری دیگر گروه ها شوند .

۳- دسته ای که مسیر ها و معابر را مسدود میکند .

یکی از مهمترین عمل هایی که در روند پیروزی در مبارزات خیابان موثر است ، مسدود کردن مسیر های عبور سرکوبگران و جلوگیری از اعزام نیرو های آنها برای کمک به یکدیگر میباشد . ناتوانی در رساندن نیرو به هر مرکزی عملا باعث سقوط آن مرکز خواهد شد.

الف : بستن مسیر یگان های موتور سوار

سرکوب گران در سرکوب های خود اغلب از موتور استفاده میکنند تا بتوانند با سرعت بسیار زیاد به محل تجمع برسند . موتور ها قابلیت رد شدن از پیاده رو ها را نیز دارا هستند . بهترین راه برای زمین گیر کردن یگان های موتوری استفاده همزمان از روغن سوخته و تله هایی با میخ یا سیم خاردار تکه تکه شده است .

مواد لازم برای تله میخی :

۱ - میخ های به قطر چهار یا پنج میلیمتر و طول ۳۰ تا ۴۰ میلیمتر

۲ - شلنگ گاز یا چوب های گرد (مانند دسته تی یا دسته جارو) به قطر ۲۰ تا ۳۰ میلیمتر

روش ساخت :

شلنگ گاز یا چوب های گرد را بصورت تکه های ۵۰ میلیمتری برش داده و میخ ها را بصورت ضربداری در تکه ها فرو کنید .

تصویر تله میخی

روش درست کردن تله سیم خاردار :

مواد لازم :

سیم خاردار

روش ساخت :

مقداری سیم خاردار تهیه کرده و انها را با سیم چین تکه تکه کرده و استفاده کنید .
برای عملکرد بهتر میتوانید بر روی یک تخته چون کمی چسب ریخته و تکه ها را درون سطح
چسب ریزی شده پراکنده بریزید و پس از خشک شدن استفاده کنید .

تصویر تله سیم خاردار تکه شده

روش مسدود کردن راه برای زمین گیر کردن موتور :

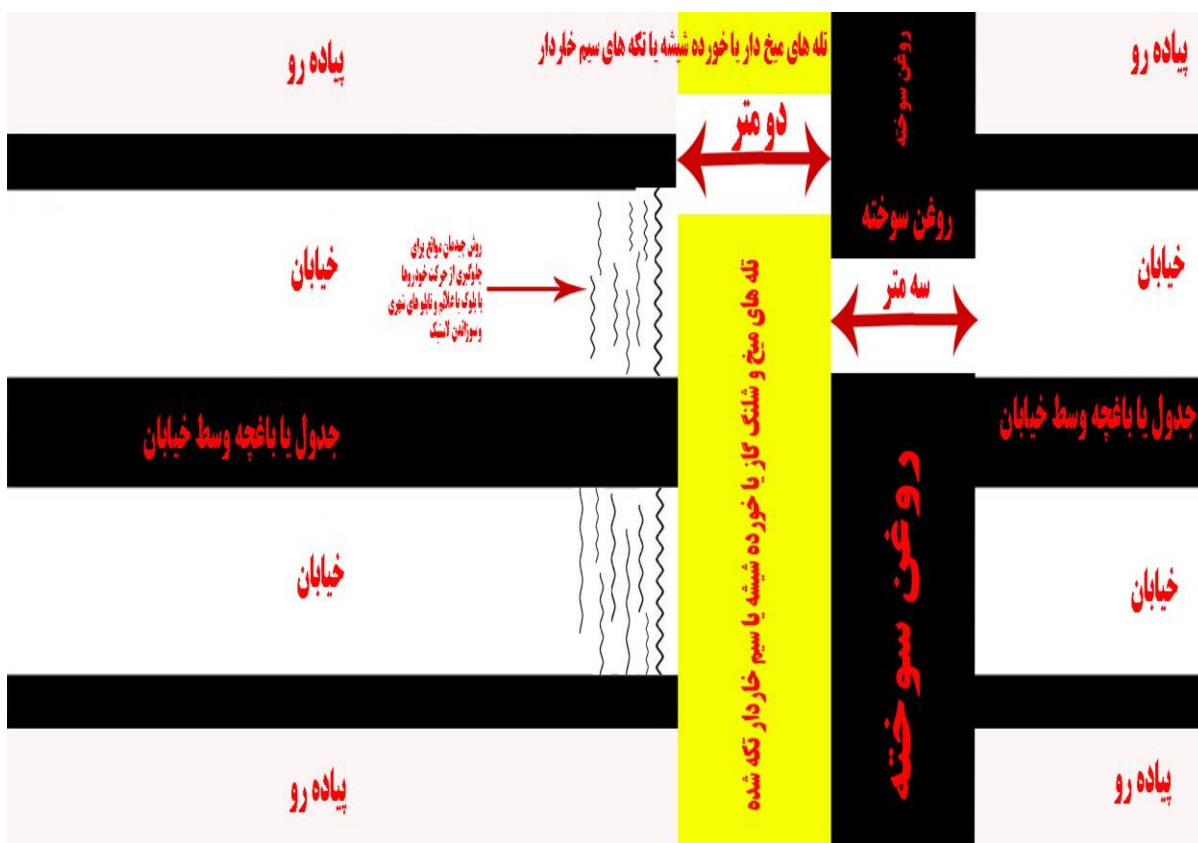
عرض خیابان به علاوه پیاده رو های دو طرف را به صورت کامل اغشته به روغن سوخته کنید ؛ طول مسیر روغن ریزی شده باید ابتدای پیاده روی سمت چپ خیابان تا انتهای پیاده روی سمت راست خیابان یا برعکس باشد و عرض آن نیز حداقل باید یک و نیم تا سه متر باشد. بعد از روغن ریزی تله های میخی یا تکه های سیم خاردار راه قرار میدهیم تا ابتدا یگان موتوری لیز خورده و پس از زمین خوردن میخ ها یا سیم خاردار ها به بدن آنها فرو رود . در صورت زمین نخوردن و رد شدن از موانع روغن ریزی شده حداقل پنجر شده و زمین گیر میشوند .

ب: بستن مسیر ماشین های سواری ، امبولانس و ضد شورش

برای متوقف کردن این نوع خودرو ها علاوه بر روغن سوخته تله های میخ دار باید به صورت همزمان از جدول ها و بلوک ها و همچنین آتش زدن لاستیک ، ریختن خرده شیشه های درشت (شکستن بطری های شیشه ای در مسیر) و ایجاد موانع با علام شهری و استفاده کرد. ابتدا یک خط به روشی که قبلا گفته شد با روغن سوخته و تله های میخی ساخته و سپس بعد از آن موانع دیگر را بصورت زیگزاگی قرار میدهیم تا در صورت رد شدن از روغن سوخته در موانع دیگر گرفتار شوند.

نقطه ضعف ماشین های سواری و ضد شورش لاستیک های آنها است با پرتاب کوکتل به لاستیک ها و آتش زدن آنها میتوان این خودرو ها را کاملا غیر قابل استفاده کرده و مزدوران را فراری داد و پس از آن با آتش زدن باک بنزین آنها ، این تجهیزات را منهدم کرد. قبل از آتش زدن بهتر است که کاملا آنها را بازرسی کرده و هر وسیله قابل استفاده آنها را برداشته و سپس خودرو را منهدم کرد.

۴- گروهی که اقدام به راهپیمایی و تجمع های هدفمند میکنند .

پیش از آغاز این بحث نخست باید نقاط استراتژیک برای سرنگونی رژیم را بررسی کنیم .

به طور کلی نقاط استراتژیک برای سرنگونی رژیم را میتوان به چهار دسته اصلی تقسیم کرد

الف : نقاط نظامی ، انتظامی یا شبه نظامی

ب : نقاط سیاسی

ج : نقاط تبلیغاتی یا پروپاگاندای رژیم

د : نقاط اقتصادی

نقاط نظامی بازوهای سرکوب رژیم هستند که از پادگان ها سپاه و ارتش ، کلانتری ها ، مراکز بسیج و..... تشکیل شده اند . برای رویارویی با نیروهای سرکوب باید با تعداد بسیار زیاد به آنها حمله کرد و آنها را مجبور به تسلیم یا فرار نمود . به خاطر داشته باشید که در این مرحله این یک جنگ تمام عیار بین همه مردم و همه رژیم خواهد بود .

پیش از هر کاری ابتدا باید بدانیم که با چه روش هایی میتوانیم در مبارزات خیابانی پیروز شویم و چه تجهیزات و نفراتی لازم داریم .

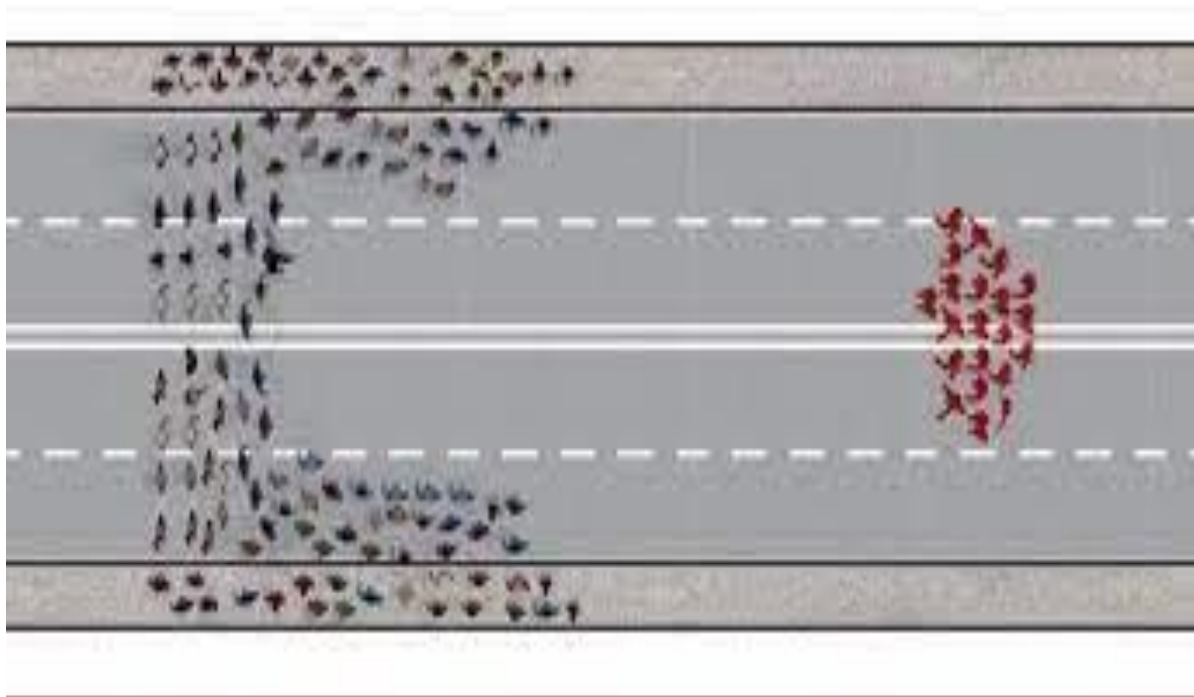
در مبارزات خیابانی حتما در بین افراد گروه با اشخاصی با مهارت های اولیه پزشکی و کمک های اولیه در تیم وجود داشته باشند تا در مواقع لزوم بتوانند کمک کنند .

بخش اول تجهیزات مربوط به پنهان کردن هویت با استفاده از ماسک و کلاه های پوشاننده سر و صورت باشند . از چوب های قطر ۳ تا ۵ سانتیمتر و طول ۷۰ تا ۹۰ سانتیمتر باشند میتوان با وارد کردن ضربه به میج دست زانو و ساق پا استفاده کرد ، پنجه بکس ، پیچ گشتی ، زنجیر و... در مبارزات خیابانی میتوانند مفید باشند . کفش ورزشی راحت ، کمر بند چرمی ، بطری اب ، حوله کوچک ، فندک و سیگار برای رهایی از گاز اشک اور ، پول نقد ، خوراکی پرانرژی و سبک مثل انواع شکلات ، بیسکوئیت و... از دیگر ملزومات هستند .

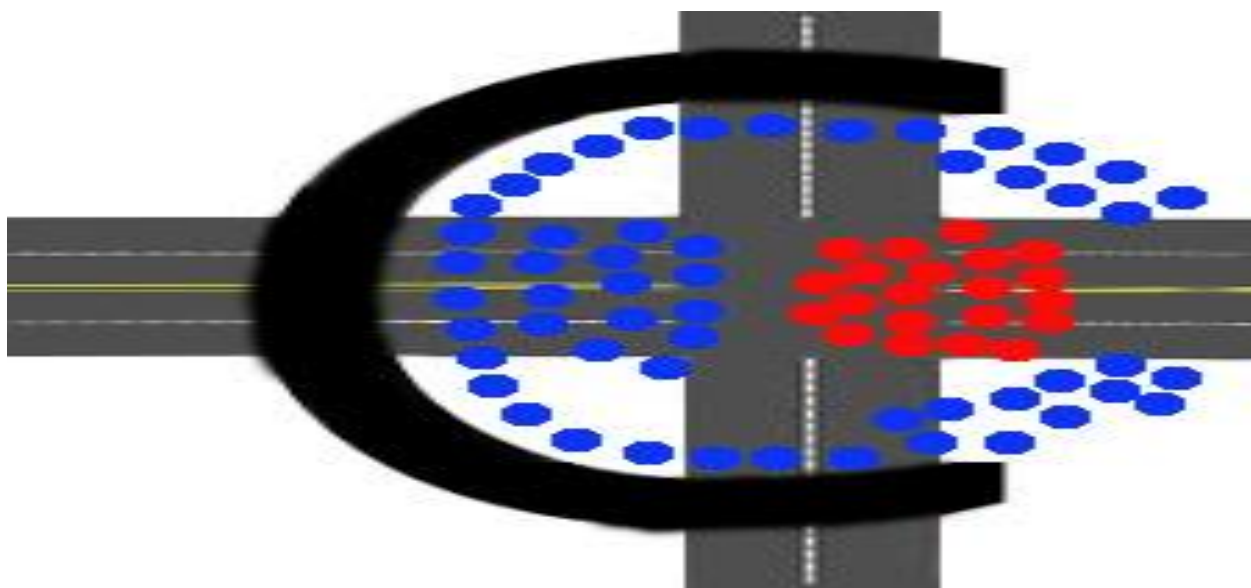
گفتیم که قبل از شروع هر کاری باید ابتدا چشمان نیروی سرکوبگر را کور کنیم و پس از آن راه های کمک رسانی آنها را مسدود کنیم . زمانی که تصمیم میگیریم در منطقه تجمع کنیم باید

ابتدا مسیر های منتهی به آن منطقه توسط تیم مسدود سازی شناسایی و مسدود شده باشد . پس از آن در هنگام تجمع باید از آرایش نعل اسبی استفاده کنیم چه زمانی در چهارراه هستیم و چه زمانی که در یک خیابان مستقر شده ایم.

آرایش نعل اسبی در خیابان

آرایش نعل اسبی چهارراه

کلانتری ها در ایران معمولاً امنیت و تعداد پرسنل بالایی ندارد. به همین دلیل مناسب ترین نقاط برای تصرف و حملات اولیه هستند. از یک طرف دارای پرسنل کمی هستند و تعداد کمی سلاح دارند و از طرفی دیگر در محل های مختلف پراکنده هستند و در عین حال میتوانند محل تردد عموم مردم قرار گیرند به همین دلیل برای شناسایی درون آنها مشکل انچنانی وجود نخواهد داشت. با یک هجوم برق اسا با یک گروه ۲۰ تا ۳۰ نفره میتوان آنجا را تصرف کرد سلاح ها و هر وسیله قابل استفاده آنها را توقیف کرد. بخصوص وسایل ارتباطی همچون بی سیم بسیار موثر هستند. اگر بتوان با تشکیل چند گروه همزمان چند کلانتری را تصرف نمود و فرمانده کلانتری را وادار کرد که با بیسیم به کلانتری های دیگر اعلام کند که تسلیم شده یا به مردم پیوسته کلانتری های دیگر مقاومت کمتری نشان خواهند داد.

برنامه ریزی، شناسایی، هماهنگی و همزمانی هجوم بسیار مهم است. بهتر است قبل از هجوم برای حواست پرتی بصورت هماهنگ چندین اشوب یا اتفاق را انجام داد تا نیروها به انجا اعزام شوند و امنیت نقاط مورد نظر برای هجوم به پایین ترین حد ممکن برسد. عده ای در نقاط حواس پرتی با جنگ و گریز نیروهای سرکوب را به خود مشغول میکنند و عده ای دیگر به کلانتری هجوم میبرند. راز پیروزی ما در تعداد نفرات بیشتر ما و امکان رقم زدن حوادث در نقاط مختلف میباشد.

در صورت داشتن سلاح گرم مثل کلت کمری و سلاح های اینچنین کار ساده تر خواهد بود در غیر اینصورت برای هجوم کوکتل مولوتوف - بمب های دست ساز از اکلیل سرنج - گاز فندک و بسیاری دیگر میتوان استفاده نمود. بسیار مهم است که تعداد این مواد و تعداد افراد زیاد باشد. از قبل تمامی راه های ورود و خروج بررسی شود در صورت داشتن فرد مورد اطمینان در کلانتری مورد نظر امار تعداد پرسنل، تعداد سلاح ها، محل نگهداری آنها، بیسیم ها، اطلاعات و اسم و فامیل افراد کلانتری و کلیه اطلاعات آنها از قبل فراهم شود.

ابتدا تیم حواس پرتی در چندین نقطه که نسبت به کلانتری دور است اما در حوزه استحفاظی آن کلانتری نیز است را انتخاب میکنند. برای انتخاب نقاط به عواملی چون ساختمان های اطراف نیز میتوان توجه کرد. یکی از برتری ها میتواند استفاده از ارتفاعات و سلام کردن به

سرکوبگران با سبب زمینی، کوکتل مولوتوف، اجر، قله سنگ..... باشد. همه این عوامل میتوانند موجب برتری مبارزین شوند و از طرفی نیروهای سرکوب را بیشتر مشغول کنند.

همه راه هایی منتهی به آنها باید توسط تیم مسدود سازی بسته شود و فقط یک راه باز بماند در این بین تعدادی از نیروهای سرکوبگر ممکن است بدین صورت زمین گیر شوند و تعداد دیگر به راهی که برای آنها باز گذاشته شده هدایت شوند که تیم حواس پرتی انتظار آنها را میکشند. با کوکتل و لاستیک های آتش زده و موارد دیگری که گفته شد؛ به آنها سلام میکنند و جنگ و گریز انجام میدهند تا دسته دیگر مبارزان کلانتری ها را تصرف کنند. در کلیه مراحل باید اول گروه ها باهم هماهنگ باشند و همزمان از روال کار هم اطلاع داشته باشند و از طرفی باید بخشی در این وجود داشته باشند که از این اتفاقات فیلم برداری کنند و پس از پیروزی عملیات یا فرار ماموران در گروه های مختلف پخش کنند تا افراد دیگر نیز ببینند که هم روحیه پیدا کنند و هم یاد بگیرند و انجام دهند. مبارزان باید در هنگام عملیات صورت های خود را بپوشاند و کاملاً آماده نبرد باشند، آماده ساعات زیاد مبارزه باشند، کارت شناسایی همراه نداشته باشند. افرادی که فیلم برداری میکنند هیچگونه اطلاعات شخصی در گوشی های خود نداشته باشند.

مرحله بعدی پس از کلانتری ها و بدست آوردن سلاح و تجهیزات میتواند تصرف پایگاه های بسیج (بجز پادگان ها) باشد. که از همان روش تصرف کلانتری ها نیز میتوان برای تصرف آنها استفاده کرد.

پس از کلانتری هم و پایگاه های بسیج؛ اداره مرکزی برق، فرمانداری، استانداری، هدف های بعدی هستند و پس از آنها ایستگاه رادیو و صدا و سیما اهدافی هستند که باید تصرف شود.

قبل از حمله به این مناطق حداقل چند نفر از افرادی که به سیستم های اداره برق، مخابرات و اینترنت، صدا و سیما و دستگاه رادیو و صدا آشنا هستند؛ بسیار لازم و ضروری هست تا بتوانند بعد از تصرف این مکان ها کارهای لازم را انجام دهند. مانند رفع فیلترینگ اینترنت یا جلوگیری از قطع سراسری برق منطقه ای که ایستگاه رادیو یا صدا و سیما وجود دارد و پس از آن از طریق شبکه های استانی برای همان استان که مراکز آن تصرف شده است؛ پیامی با این متن (هموطنان عزیز جمهوری اسلامی سقوط کرد ایران آزاد شد به خیابان ها بیایید) یا متن

های دیگری که نشان دهنده سقوط رژیم است از طریق این مراکز مخابره کنند تا مردم با دیدن آنها به خیابان‌ها بیایند و از طرفی نیروهای سرکوب با دیدن یا شنیدن این پیام‌ها تسلیم یا فراری شوند. همچنین با گرفتن ویدیو از پخش پیام از تلویزیون و ارسال آن در فضای مجازی باعث هرچه بیشتر پخش شدن آنها شوند.

در صورت موفق بودن مراحل قبلی پادگان‌ها آخرین محل‌هایی هستند که باید به آنها هجوم برده شود و آنها را تصرف کنند.

در پایتخت نیز تقریباً روش عملکرد به همین صورت است که ابتدا طبق روش بالا باید به کلانتری‌های مختلف حمله کرد و پس از آنها به نیروی مقاومت بسیج و در مرحله بعدی ابتدا اداره برق مرکزی و مخابرات به صورت همزمان تصرف شود تا جلوی قطعی برق و اینترنت گرفته شود همراه بودن چند تکنسین برق، مخابرات و اینترنت الزامی و ضروری است. پس از آن به نقاط سیاسی همچون فرمانداری، استانداری، وزارت کشور، دفتر ریاست جمهوری، بیت رهبری، یورش برده و پس از آنها ایستگاه‌های رادیو و صدا و سیما را تصرف کنند. و با استفاده از متخصصین در شبکه‌های سراسری پیام‌های با مضمون ایران آزاد شد پخش کنند و ویدیو‌هایی از تصرف بیت رهبری، مجلس، ریاست جمهوری، وزارت کشور و نقاط دیگر را در شبکه‌های سراسری ۱ تا ۵ و همچنین شبکه جام جم پخش کنند.

در مرحله آخر نیز فراخوان برای تصرف تمامی پادگان‌ها، نقاط نظامی، انتظامی، شبه نظامی صادر شود تا همه این نقاط توسط مبارزان در سراسر ایران تصرف شوند و رژیم به زباله دان تاریخ بیوندد.

تدوین: مبارز بی نام وطن